

det omhandler ting, som måske ikke er så fordelagtige for en selv.

Det er derfor, at jeg bare vil have statsministeren til at oplyse sådan i al åbenhed, hvor mange afsnit statsministeren har bedt om at få klippet ud af den film, hvad de afsnit handlede om, og hvorfor de ikke kunne være med i denne her åbne afdeling.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
I kontrakten med Danmarks Radio var det aftalt, at afsnit kunne fjernes for at sikre, at hensynet til den interne beslutningsproces og forholdet til fremmede magter kunne varetages. Det er det, jeg kan sige om det.

Så kan jeg i øvrigt tilføje, at den mulighed har jeg så absolut administreret med meget, meget nænsom hånd og til fordel for størst mulig åbenhed.

Søren Søndergaard (EL):

Det kan jeg da ikke forstå. Altså lad os nu bare sige, at statsministeren har ret, at de afsnit, der er klippet ud, er af hensyn til fremmede magter. O.k., så har vi det på det rene.

Men skulle det skade fremmede magter, at statsministeren gjorde opmærksom på, hvor ofte han havde anvendt den ret? Skulle det gå ud over fremmede magter?

Jeg synes, det er en underlig mangel på åbenhed, som statsministeren her udviser, at statsministeren ikke engang kan sige: Det var i 2 tilfælde, det var i 30 tilfælde, eller hvad det nu var.

Lad os nu få lidt åbenhed, hr. statsminister, og ikke alt det der pjat. Lad os få lidt åbenhed, tingene på bordet. Hvor mange eksempler var der?
Kl. 14.45

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes også godt, at statsministeren kunne linde lidt på tingene. Man kunne jo naturligvis forestille sig, at det var oplysninger om f.eks. de meget pinlige landbrugsforhandlinger, der foregik, som der var total lukkethed om, og som førte til en forlængelse af de protektionistiske støtteordninger helt frem til 2013. Det var der jo helt lukkethed om. Det kunne jo være, det var sådan nogle ting, som var kommet med i filmen, og som statsministeren havde klippet væk. Det siger jeg ikke, fordi det ville være rimeligt at klippe det væk, for det var alt for lukket.

Men det kunne jo også være, at det bare var pinlige episoder for den danske regering, der var blevet klippet væk. Så ville det jo være selek-

tiv åbenhed, der var tale om, og det ville være uheldigt.

Derfor synes jeg faktisk, det er nødvendigt, at statsministeren kan fortælle os: Efter hvilke kriterier har statsministeren fravalgt disse klip?

Frank Jensen (S):

Statsministeren har jo haft lejlighed til at forberede sig på de her spørgsmål, al den stund de er stillet efter forretningsordenens § 20. Så statsministeren har haft de her spørgsmål siden i freddags eller i det her tilfælde altså endda før påske.

Når statsministeren ikke sådan ville fortælle, og når nu man har administreret det i Statsministeriet med meget stor nænsomhed, så vil jeg spørge, om den historie »Fogh gik amok foran kameraet«, der har været bragt i den danske presse, er et eksempel på noget, der er klippet fra.

Når nu vi ikke kan få antallet præcist at vide, så må statsministeren da i hvert fald trække et eksempel frem for at angive, hvad det er for en type. Så er den konkrete begivenhed, der er beskrevet i dagbladet B.T. den 16. april, et eksempel på, hvad der er blevet klippet fra, hvor statsministeren åbenlyst, efter hvad der står her, var gået amok foran et kamera?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er selvfølgelig meget nærliggende, at hr. Søren Søndergaard stiller det spørgsmål, han gør, men jeg tror også, hr. Søren Søndergaard udmærket er klar over, at det jo fuldstændig ville savne mening, hvis der er afsnit, der er klippet væk af de hensyn, jeg nævnte, og jeg så skulle stå og redegøre for afsnittene. Så kunne man altså lige så godt lade være at klippe dem væk.

Jeg synes bare, når jeg nu lytter til debatten, at oppositionen må gøre op med sig selv, om der er klippet for meget, eller om der er klippet for lidt, det er ikke til at blive klog på. Lige for lidt siden hørte jeg, at der var klippet for lidt, fordi der var nogle afsnit, der skulle have været klippet væk, som nogle i oppositionen syntes ikke skulle have været bragt, og nu bliver det nærmest antydnet fra anden side, at der er klippet for meget.

Men jeg kan sige, at der er klippet meget lidt. Det er Danmarks Radios film. Danmarks Radio har bedt om at lave den, jeg har givet tilslutning til det, og jeg har givet accept af, at den kunne bringes, og det er faktisk, hvad min involvering har bestået i.